

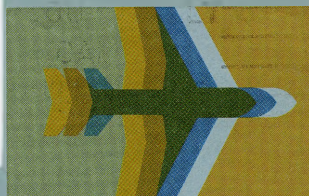
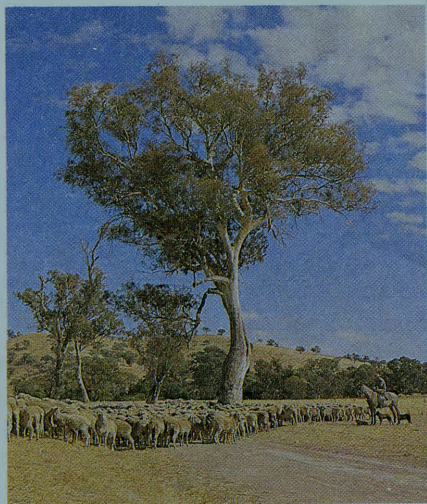
Armas Herman Raja

et ma Teie veebruari kirjale ei ole veel vastanud! See juhtus päris kogemata ja nüüd saan aru, et olen Teile südamevalu teinud. Samuti suur tänu „Töövihiku“ eest. Juhtus nimelt nii, et kui Teie kiri tuli, olin ma suure töö keskel, milleks tuli sageli öötundist lisa võtta. Töö pole veelgi valmis, kuid ei ole enam nii intensiivne ja pean sageli grammatika osa kirjutaja järele ootama. Samal ajal aga käib trükikoda peale, et kogu materjali ladumisele annaksime ja ähvardab hinda tõsta. Juba nüüd on trükikulud nii kõrged, et meie toimetuse liikmeile pole saanud pennigi maksta ja nii olen mures, et viimaks trükikulud ületavad meie resurssid. Samas aga ei saa ma kedagi käskida, ega kellegagi riielda, et miks nad rutem ei tee ja oma öötundidest lisa ei võta... Seep see häda on tiimi töö! Kui üksinda töötad, pingutad, kui vaja ja lased lõdvale, kui saab. Nii, et kuigi minul pole praegu nii palju tööd, kui varem, on muret küll ja küll. Kuna Teie veebruari kiri tegi ka mind kurvaks, seet olime Teid kurvastanud mõningate ettekannetega meie rahvusliku kasvatusse kongressil, panin ta kõrvale, et hiljem sellele paremini vastata. Panin kõrvale ja siis unustasin... Igal juhul, enne kui ma jälle unustan: uus rahvusliku kasvatusse ala juhataja AES Liidu juhatuses on Pr. Maila Taimre, 116 Mahoney Rd., Forest Hill, 3131, Australia. Andsin uuele esimehele, Meinhardt Ots'ale üle oma kaustad (pr. Maidre ei olnud koosolekul), kus sees on ka mu kirjavahetus Teiega. Kui ta seda lugenud on, peaks ta juba teadma, kuidas Te südamega eesti keele õpetuse küljes kinni olete. Minuga ei ole ta kontaktis olnud, aga nagu ma ütlesin, on tal minu kaustad, nii pole tal tõenäoliselt midagi küsida vajagi, kuigi lootsin, et Melbourneis üles tõstetud rahvusliku kasvatussega tegelejate ja sellest huvitatute võrgu mõte tema poolt rakendamist leiab. Aga anna me aega, eks iga asi võtab harjumist.

Armas Hermann Rajamaa, Teie töö ei ole asjata. Ka minul on vahel niisugune tunne, aga siis ma mõtlen nende üksikute peale, kes siiski on kasvanud sellisteks nagu me tahame ja nende rohkemate peale, kes ei ole küll päris nagu me tahaksime, aga on siiski üsna tublid, ja siis läheb süda jälle natuke kergemaks. Ja meil on toredaid noori peale kasvamas. Ka Lembit Suur ja Erik Tälmet on omamoodi toredad - nad mõlemad valdavad võrdlemisi hästi eesti keelt ja Erik käib Valdek Kanguri kursustel. See on aga paratamatu, et meie lapsed ei ole sellised nagu me ise. Ei oleks ju loomulik, kui neil poleks mingeid sooje tundmusi oma sünnimaa vastu, kus nad on kasvanud. Kõige parem, mida me võime tahta on, et neil ka soojad tundmused oma vanemate sünnimaa vastu oleksid. Kõige tähtsam tundemärk nende tundmuste siirusest on aga nende tahe eesti keelt õppida ja kasutada, selles suhtes ei tee ma mingeid järelandmisi. Kui nad ei oska, pole nende, vaid nende vanemate süü, aga kui nad ei taha õppida, on vastutus neil endil. Võib-olla elab me rahvas üle ühe kümnendiku võõrsile siirdunu järeltulijate kaotuse, aga võrreldes kaotustega kodumaal on minu meelest iga üksiku eestlusele säilitamine välismaal tähtis. Muidugi võivad ja peavadki meie eest rääkima ka need, kes eesti keelt ei oska, aga kui nad ei oska, siis katkeb nende kontakt kodumaale jäänud rahvaga. Ja nii pressime aga edasi eesti keele õppimise ja õpetamise soodustamist ja loodame, et keegi leiutab võluvormeli, kuidas vastuvõtlikke õpilasi saada. Selle uurimiseks peaks antama stipendiume.

Olen aga märganud siinsete noorte hulgas, et kodumaa külastamine neile palju tiivustust annab. Muinasmaa saab reaalseks. Kurvastab, kuidas vaene Tiia Raudma nüüd pressis pähe saab. Tellisin muide endale „Eesti Päevalehe“ ja lugesin sealt ka „Meie Kodust“ võetud kirjutist tema vastu. Tunnen Tiiaat väga hästi: ta on üks rahvuslikumaid ja intelligentsemaid noorem põlvkonda inimesi siin. Tema hurjutajad omistavad talle enese rumalust ja pimedust. Miks arvatakse, et vanadusega kaasub tingimata ka tarkus? Tiia viga oli, et ta läks VEKSA korraldatud kursusele siis, kui ta kasuisa oli AES Liidu esimees, kelle asemel Tiia Kroll

BY AIR MAIL PAR AVION
AEROGRAMME

AUSTRALIA

33c

TO Mr. Herman Rajamaa,
Klubbacken 12,
S-126 56 Hägersten,
SWEDEN
E U R O P E

COUNTRY OF DESTINATION _____

SENDER'S NAME AND ADDRESS

Tiiu Salasoo, 75 Abingdon Rd., Roseville,
2069, Australia.

Postcode _____

FOLD SIDE FLAPS FIRST

FOLD SIDE FLAPS FIRST

For maximum adhesion, press down for

tahtis olla ja seetottu kasutas võimalust oma lehes Kalamäed diskrediteerida. Vaatasin seda paar aastat pealt - nii olen hästi informeeritud. Õnnetuseks peale „Meie Kodu“ teadete palju muud välismaailma siit ei jõua ja nii on neil seal meist päris ühekülgne pilt. Ei ole ise tahtnud ka hakata musta pesu pesema.

Armas Herman Rajamaa, ma ei ole uhke, aga mul on raske Teile Sina öelda, kuna ma Teid nii palju austan. Kui harjun, ehk siis on kergem. Mul on üks palve: sooviksin nimelt meeleldi osta Saareste „Mõistelist sõnaraamatut“. Tean, et seda pole kustki saada. Arvan aga, et nii mõnelgi manalasse varisjal võiks see alles jääda, kelle järetulijad ehk sellest nii huvitatud pole. Kui Teil juhtub võimalust olema, ehk teeksite minu jaoks mõningaid järelepärimisi. Oelgu hind ja ma vaatan, kas ma saan seda endale lubada.

„Bülletään“ oli päris huvitav, kuigi minule juba pool sellest tuttav. Kahju, et see ainult kord aastas ilmub, sest ootan huviga reageeringuid Suure ja Talmeti kirjutistele. Suur, eriti on ju ülereageerinud. Aga me peame laskma neil rääkida, et neile vastata, lootusega lõpuks mingit ühist keelt saavutada. Paljud inimesed kahjuks näevad ainult musta ja valget, kui ometi vahepeal nii palju teisi toone on.

Täna kõige eest ja palun veelkord vabandust. Soovin südamest jõudu ja tervist edaspidiseks tööks!

Tiiu Salasoo